

и шестдесетях години). Народническата идея поглъща всичките сили; в края на осемдесетях и в началото на деветдесетях години, когато се явява известния процес на омладина, сред младежта произхожда вълнение: тя с голям жар се втурва за изучаване на социология, женския въпрос, политика, въпроса за интелигенцията и особено руската литература. Това е времето на фрази и издребняване на интелигентските кръжоци от една страна и идеализация и екзалтиране с неприложими идеи младежи от друга страна, които написват на своето знаме всеки нов принцип. Това време Лейхтер (р. 1864 год.) добре изобразява в своя роман; за съжаление този роман е написан в тонът на хроника. При все това в него е дадена верната картина на това време, когато студентството на новия университет, увлечено с другата младеж, си поставя за цел; „стремление към истината“. В най-новия си роман „На преминаване“, е изобразил преминаването на мъжете и жената към съвместна работа. Подобна картина и почти на такъв фон поляк Фелдман е написал роман „Нови хора“; в своя последен роман „края на Хакеншмид“ Дик се е опитал да изобрази поколението, явило се после омладинството. Политическата борба през седемдесетях години — борба на старочехите с младочехите, рисува плодовития писател Ф. Кс. Свобода (р. 1860 год.) който е написал много романи из обществения живот. В много отношения той напомня Потапенко. В романите си той изобразява хората на любовните приключения и на дребнавите страсти на пражкото общество. Понякога му се удават и неголеми картини на настроение. Лириката му носи близкия отпечатък на неговата индивидуалност. Свобода е написал и няколко драми. Неговата жена Роза Свобода е също видна писателка. Тази талантлива дилетанка е високо оценена от почитателите на нейното изкуство. След пътуването си по Италия с Махар тя почва да пише и за изкуството. Тя умее да използва всяко впечатление. На първо време тя е под благодатното влияние на Тургенева.

С най-голяма самобитност се отличават тези автори, които изследват народната душа в определени крайнини; техните разкази в натуралистически дух напомнят направлението на руските белетристи народници. Тия творения имат висока цена. На първо място заслужава да се поставят картините от северна Чехия, които рисува Карл Райс (р. в 1859 год.) отличен познавач на източните области. Райс отблизо познава селския живот; той с голямо безпристрастие занеча в дълбините на селското сърце, както и в това на еснафа, който безжалостно търгува с своите родители и близки; Райс познава своя народ до най-сжкровените гънки на неговата душа.

Най-любими от неговите разкази са онези, в които той